

Benet XVI: l'alegria de l'Advent

El Papa ha desgranat en els seus discursos i homilies les paraules que caracteritzen aquest temps d'Advent: alegria, espera, conversió, presència... Aquesta és una selecció de les seves reflexions.

01/01/2011

- "(...) Mai ningú hauria imaginat que el Messies pogués néixer d'una jove humil com Maria, esposa promesa del just Josep. Ni tan sols ella ho hauria pensat mai, però, al seu cor,

l'espera del Salvador era tan gran, la seva fe i la seva esperança eren tan ardents que Ell va trobar-hi una mare digna (...). Hi ha una misteriosa correspondència entre l'espera de Déu i la de Maria, la criatura "plena de gràcia", totalment transparent al disseny d'amor de l'Altíssim.

Aprenguem d'Ella, Dona de l'Advent, a viure els gestos quotidians amb un esperit nou, amb el sentiment d'una espera profunda, que només la vinguda de Déu pot omplir".

- "Els cristians van adoptar la paraula "advent" per expressar la seva relació amb Jesucrist: Jesús és el Rei, que ha entrat en aquesta pobra "província" anomenada Terra per visitar-nos a tots; fa participar en la festa del seu advent tots els qui creuen en Ell, tots els qui creuen en la seva presència en l'assemblea litúrgica".

- "Amb la paraula "adventus" es pretenia substancialment dir: Déu és aquí, no s'ha retirat del món, no ens ha deixat sols. Encara que no el podem veure i tocar com succeeix amb les realitats sensibles, Ell és aquí i ve a visitar-nos de múltiples maneres".

- "El significat de l'expressió "advent" comprèn per tant també el de *Visitatio* , que vol dir simple i pròpiament "visita", en aquest cas es tracta d'una visita de Déu: Ell entra a la meua vida i vol adreçar-se a mi. Tots tenim experiència, en l'existència quotidiana, de tenir poc temps per al Senyor i poc temps també per a nosaltres. S'acaba per estar absorbits pel "fer". No és cert que sovint l'activitat és allò que ens posseeix, la societat amb els seus múltiples interessos qui monopolitza la nostra atenció? És que no és cert que dediquem molt de temps a la diversió i lleure de divers tipus?"

- "L'Advent, aquest temps litúrgic fort que estem començant, ens convida a aturar-nos en silenci per captar una presència. És una invitació a comprendre que cada esdeveniment de la jornada és un gest que Déu ens dirigeix, signe de l'atenció que té per cadascun de nosaltres. Quantes vegades Déu ens fa percebre una mica del seu amor!"

- "L'home, en la seva vida, està en constant espera: quan és nen vol créixer, d'adult tendeix a la realització i l'èxit, avançant en l'edat, aspira al merescut descans. Però arriba el temps en què descobreix que ha esperat massa poc si, més enllà de la professió o de la posició social, no li queda res més que esperar. L'esperança marca el camí de la humanitat, però per als cristians està animada per una certesa: el Senyor és present en el transcurs de la nostra vida, ens

acompanya i un dia assecarà també les nostres llàgrimes".

- "Si el present queda buit, cada instant que passa sembla exageradament llarg, i l'espera es transforma en un pes massa greu, perquè el futur és totalment incert. Quan en canvi el temps està dotat de sentit i percebem en cada instant quelcom específic i valuós, llavors l'alegria de l'espera fa el present més preciós".

- "[Déu] ens parla de múltiples maneres: a la Sagrada Escriptura, durant l'any litúrgic, en la vida dels sants, en els esdeveniments de la vida quotidiana, en tota la creació, que canvia d'aspecte segons si darrere d'ella hi és Ell o si és ofuscada per la boira d'un origen incert i d'un futur incert. Per part nostra, podem dirigir-li la paraula, presentar-li els patiments que ens

afligeixen, la impaciència, les preguntes que ens brollen del cor".

- "Estem segurs que [Jesucrist] ens escolta sempre! I si Jesús és present, no hi ha cap temps privat de sentit i buit. Si Ell és present, podem seguir esperant també quan els altres no poden assegurar-nos més suport, tot i que el present és esgotador".

- "M'alegra saber que en les vostres famílies es conserva el costum de fer el pessebre. Però no n'hi ha prou amb repetir un gest tradicional, encara que sigui important. S'ha d'intentar viure en la realitat del dia a dia el que el pessebre representa, és a dir l'amor de Crist, la seva humilitat, la seva pobresa".

- "El pessebre és una escola de vida, on podem aprendre el secret de la veritable alegria. Aquesta no consisteix a tenir moltes coses, sinó en sentir-se estimat pel Senyor, en

fer-se do per als altres i en estimar-se els uns als altres".

- "Mirem el pessebre: la Verge i sant Josep no semblen una família molt afortunada, han tingut el seu primer fill enmig de grans dificultats, però estan plens de profunda alegria, perquè s'estimen, s'ajuden, i sobretot perquè estan segurs que en la seva història està l'obra Déu, Qui s'ha fet present en el petit Jesús".

- "Per alegrar-nos, necessitem no només coses, sinó amor i veritat: necessitem un Déu proper, que escalfa el nostre cor, i respon als nostres anhels més profunds".

- "Quina alegria immensa tenir per mare a Maria Immaculada! Cada vegada que experimentem la nostra fragilitat i la suggestió del mal, podem dirigir-nos a Ella, i el nostre cor rep llum i consol".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/benet-xvi-
lalegria-de-ladvent/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/benet-xvi-lalegria-de-ladvent/) (15/08/2025)